

НАРОДЕН ТЕАТЪР
„САВА ОГНЯНОВ“ — РУСЕ

К 792/Д 87

120000868768

ТАНЯ

ПЬЕСА В 8 КАРТИНИ

ОТ

АЛЕКСЕЙ АРБУЗОВ

превел ПАРИС НИКОЛОВ

Сезон 1954 - 1955 год.

Шеста постановка

1200000868768

ЕВА ІАНЕВА

М. СТОЙЧЕВА

АТ. БАЛБУЗАНОВ

да работи над чертежите му, да му отдели цялото си време, да предугажда всичките му мисли и желания. Тая така много желае да го запази само за себе си, че се страхува дори да има дете, да не би то да ѝ ограби любовта на Герман. Палава, игрива, тя непрекъснато се смее, непрекъснато измисля лудории — едно прелестно голямо дете, което обича всеотдайно, със цялата сила на душата си.

Но в живота човек не бива да загубва себе си. Особено в съветското общество, където всичко се прави за личността, за нейното културно израстване и духовно укрепване, не може да има изоставане. Немислимо е човек да се затвори само в кръга на своите лични преживявания и да престане да съществува като обществена единица, която да има своето място в живота и да дава своя труд за изграждането на обществото.

Постепенно веселостта и безгрижността на Тая започват да омръзват на Герман, започват да го дразнят. Конструкторската му работа е завършена с успех. Предстоят последните опити в отдалечената мина в Сибир. В лицето на директора на

К. МАКЕДОНСКА

СТ. СТОЙЧЕВ

ХР. ГЕШЕВА-АНТОВА

В. АНТОВ

Д. ХАДЖИЯНЕВ

П. КОСТОВ

мината — Мария Шамансва той вижда оня сериозен и разумен човек, който ще бъде истински другар в работата му, ще осмисли живота му, ще стои редом с него в борбите и изпитанията. Увлечението му към Шаманова се превръща в силна, неудържима любов. Шаманова също го обича, но не иска да разрушава щастieto на Тания, затова бързо заминава за Сибир. Ударът, който получава Тания в най-изключителния за нея ден — в денят, в който иска да съобщи на Герман, че ѝ предстои да стане майка, я зашеметява. Тя се обърква от думите, които случайно чува да се разменят между съпругът ѝ и Шаманова и, силна, любяща, готова да пожертвува себе си заради неговото щастие, тя напуска малкия дом на ул. „Арбатов“, в който вече няма Дуся — тя е отишла да се учи, и където празна стои клетката на важния Семьон Семьонич.

Минава време . . . Тания има своя мечтан Юрик. Герман не знае, че има син и тя е радостна, че детето е само нейно, че тя ще посвети живота си само на любовта си към него, на неговото бъдеще, на неговото щастие.

АТ. ТРАЙКОВ

ЕМ. ГРЕКОВ

Д. ЙОРДАНОВ

ИВ. НАНЕВ

Л. ШОПОВА

М. МИНКОВ

Но и този път Таня е жестоко наказана за своето отдаване само на личните си преживявания. И този път авторът ни посочва колко нетрайно е себичното щастие. Юрик умира. С ужас Таня разбира, че ако беше свършила медицинския институт това не би се случило, че със своите знания не би позволила Юрик да почине.

Минават още години... Далече в Сибир Таня като лекар обикаля своя район. Тя все още обича Герман и мечтае, че тук в Сибир отново ще го види. Личните страдания са я закалили, направили са я по-зряла и по-мъдра. Сега вече за нея център и смисъл на живота ѝ става трудът за хората, помощта която оказва на нуждаещите се. В дъжд и във вятър тя безстрашно пътува през тайгата, за да изпълнява своя лекарски дълг. Така, на път, тя се запознава с Алексей Игнатов. Дружбата с него ѝ разкрива много неща, които преди това тя не е разбирала, не е проумявала. За него Таня не е вече палавото голямо дете, което весело се закача с гарвана Семьон Семьонич, а сериозен, дълбок и умен човек, честен и възискателен към себе си и към своята работа.

К. ЛУНГОВ

Ц. БЕЕВА

Л. ДАНИЕЛ

СВ. АТАНАСОВ

ЖАК АВДАЛА

ТАНЯ

В Москва, в малкия апартамент на ул. „Арбатов“ № 14 щастливо живеят трима души и ... един гарван. Това са младият конструктор Герман Балашов, неговата млада съпруга Тания, домашната прислужничка Дуся и малкото гарванче Семьон Семьонич.

Така съветският драматург Алексей Арбузов започва своята пиеса „Тания“. Кръгът на драматичното действие тясно е затворен около чувствата и преживяванията на тези хора, но, както в „Далечен път“ и в „Години на странствуване“, чрез частните преживявания на своите герои, авторът се домогва до най-сложните проблеми на нашето време, за да разкрие онези значими нравствени и обществени норми, които определят човешката съдба в условията на социалистическото общество.

Безгранична е любовта на Тания към нейния съпруг Герман. Заради тази любов тя е пренебрегнала своя личен живот, изоставила е заниманията си в медицинския институт. Напразни са опитите на нейните приятели и състуденти да я върнат към учебната работа. За нея в света съществува само Герман, само неговата работа и тя я щастлива, че може да мисли за него,

АЛ. БЕЧЕВ

ЕЛ. МОРФОВА

М. НИКОЛОВ

ДЕЙСТВУВАЩИ ЛИЦА:

ТАТЯНА АЛЕКСЕЕВНА (Таня)	Лиляна Шопова
ГЕРМАН НИКОЛАЕВИЧ БАЛАШОВ	Димитър Хаджиянев
МАРИЯ ШАМАНОВА	Елисавета Мърфова
АЛЕКСЕЙ ИГНАТОВ	Минчо Николов
ДУСЯ	Бонка Христова
МИХЕЙ, състудент на Балашов	Косю Лунгов
БАБА	Кина Македонска
АНДРЕЙ ГРИШЧЕНКО	Петър Костов
ОЛГА	{ Ева Ганева Царева Беева
ДОКТОР	{ Васил Антов Жак Авдала
СТОПАНКА на станция в Тайгата	Мара Стойчева
СЕМЬОН СЕМЬОНОВИЧ ВАСИН	Атанас Балбузанов
БАШНЯК, стар работник	Александър Бечев
„ФУРМАНОВ“	{ Стойчо Стойчев
„ЧАПАЕВ“	{ Емил Греков
„МОЛЯКЪТ“	{ Атанас Трайков Леон Даниел
РОШАВИЯТ МОМЪК	Димитър Йорданов
МЛАД РАБОТНИК	Иван Нанев
НИНА	Христина Гешева-Антова
СЕРГЕЙ	{ състуденти и приятели на Балашов
ЯША	Иван Касабов Минко Минков

Постановка: СВЕТОСЛАВ АТАНАСОВ

Художник-проектант: ЖАК АВДАЛА

Художник - изпълнител: ПЕТЪР ТАНЕВ

Музикално ръководство: АТАНАС КОСЕВ

Зав. постановъчната част: П. Панайотов; инспекциент: Сп. Русчев; су-
флор: Ел. Костова; театърмайстор: Дим. Найденов; осветлител: Г. Хара-
ламбиев, изпълнители на костюмите: К. Пенков и К. Димитрова; рък. дърво-
делско ателие: П. Бацов; фризури: Здр. и Ст. Станосви, тапицер: Д. Дончев.

През една снежна ноемврийска вечер от съседния район съобщават, че детето на директора на мината е тежко болно. Таня, която е взела решение никога да не отказва да лекува дете, решава да замине със ски незабавно за мината. По пътя я застига снежна виелица. Измръзнала и полужива едва я донасят в салона, в който самодейният театрален колектив при мината дава своето театрално представление „Чапаев“. Скоро Таня разбира, че детето на директора е син на Герман, а самия директор на мината — Мария Шаманова. Герман отсъства. Тук Таня вижда един друг Юрик — малък и хубав като този, който е загубила преди години. Сърцето ѝ се къса от мъка, но тя не се поддава на чувствата си, а добросъвестно и с любов полага нежни грижи над болното дете. Герман се завръща. Той е изненадан, че в лицето на лекаря-спасител вижда Таня. И Таня е радостно изненадана, когато разбира, че тя вече не обича Герман, че през тези три години тя е живяла не с любовта си към него, а само със спомена за онзи живот, който отдавна е оставила в Москва на „Арбатов“ 14.

За момент тя иска да му разкаже всичко — и за онова, което е чула в тържествения ден през 1935 година, и за техния Юрик, когото той никога не е виждал, и за неговата смърт, но после се отказва — величието и широтата на нейната природа, така чиста и така всеотдайна, не ѝ позволяват да помрачи живота му. Нали и преди време всичко това тя е направила от голяма любов към Герман и понеже не е искала той да я лъже! Сега Таня скрива истината, но това е една голяма, благородна лъжа — лъжа, която запазва щастието на едно семейство. Пред нея сега стоят нови пътища — към творчески труд в полза на цялото общество и към едно ново щастие с един голям и силен мъж, на когото тя ще бъде истинска другарка в живота.

Ана Иванова

